

# KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 20. februarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petliversta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

## Zamenjava kolkovanih kronskih bankovcev.

(Konec.)

Kolkovani kronski bankovci se bodo torej zamenjali z novimi, kronsko-dinarskimi bankovci. Namesto starih razcpanih avstrijskih kron dobimo prav lepe, nove dinarske krone. Za te nove bankovce, ki jih izda Narodna banka SHS, garantira naša država z vsem svojim premoženjem. Ti bankovci so izdelani v Parizu, in sicer tako, da jih ni mogoče ponarejati. Zato so pa tudi zelo dragi in jih ni mogoče izdelovati tako hitro, kakor izdelujejo bankovce na Dunaju in v Budapešti.

Najprej je dala država izdelati samo večje bankovce, in sicer po 20, 80, 400 in 4000 K. Stari kronski bankovci po 1, 2 in 10 K ostanejo še nekaj časa v veljavi in se bodo šele pozneje zamenjali z novimi. Najbrže se bo to zgodilo šele takrat, ko bo parlament rešil valutno vprašanje.

Nekateri naši politiki so bili za to, da se naj vrši zamenjava v razmerju 1 proti 4. To se pravi, da bi dobili za 4 stare krone samo 1 dinar. No, vlada je spoznala, da nima pravice, da bi sama določevala, koliko naj bo vreden en dinar. To bo določil, kakor smo že zadnjič omenili, šele parlament. Zato pa je na novih kronsko-dinarskih bankovcih zapisana njih vrednost v kronah in dinarjih. Kdor torej princse zamenjat 100 starih srbskih dinarjev, dobi zanje 100 novih kronskih dinarjev; kdor pa prinese zamenjat 100 kolkovanih kron, dobi zanje nov kronsko-dinarski bankovec, ki je tudi vreden 100 K. Da ne bo torej nihče oškodovan, je jasno.

Kdor pravi kaj drugega, je lažnivec in navaden šuft!

Čas za zamenjavo bo zelo kratek. Na zamude se ne bo oziralo. Zato naj vsakdo gleda, da o pravem času zamenja svoj denar! Kdor bi tega ne storil, bi imel veliko škodo, ker bo vrednost novih bankovcev hitro poskočila. Od 15. marca t. l. dalje se stari kronski bankovci po 20, 50, 100 in 1000 K sploh ne bodo več sprejemali.

Po zamenjavi bankovcev bodo začeli izplačevati tudi 20 procentne priznanice, ki so se izdale, ko so kolkovali stare bankovce. Se še spominjate, kako so avstrijski agitatorji takrat lagali, da je teh 20 % izgubljenih? Žalibog je bilo med nami nekaj bičev, ki so verjeli tem huncvetom!

## Prvo ljudsko glasovanje.

Ljudsko glasovanje, kakor bo tudi na Koroškem, se ima izvršiti na več krajih prejšnje Nemčije. Sredi tega meseca se je končalo ljudsko glasovanje v Šlesvig-Holsteinu. Nemci so strašno pogoreli. Še tretjino glasov niso dobili! Zakaj, to nam prav odkritosrčno pripovedujejo nemški časopisi: večni nemiri, štrajki, navijanje cen v Nemčiji in slaba valuta so tako slabo vplivali na ljudstvo, da se je rajši odločilo za Dansko. To so pač pametni ljudje, ki vedo, zakaj gre.

Čeravno je v Avstriji vse še veliko slabše kakor v Nemčiji, je pri nas vendar nekaj tako neumnih ljudi, ki še zmiraj silijo tja, ker ne razumejo, da jih v Avstriji čaka samo beraštvo in beda. — Vsakemu podkupljenemu nemškemu lažnivcu verjamejo, če jim pripoveduje o avstrijskih nebesih. Če bi pa pogledali v ta nebesa, bi videli, da je tam že vse razprodano. Angelci nimajo več trompet, svetniki ne več stolov; vse je šlo v druge države za živež, premog in druge potrebščine. Vsi so že izstradani — angelci in svetniki — samo kost in koža jih je. To so avstrijska nebesa!

Do glasovanja se bodo že odprle oči še tem našim zasleplencem, tako da bo končno naša zmaga sijajna.

Ker pa imajo norci vedno več sreče kot pameti, bodo tudi ti, ki si nič ne dajo dopovedati, nazadnje vendar le obvarovani pred uboštvom, ker bodo ostali — kakor v Šlesvig-Holsteinu — v veliki manjšini.

## Celovec, kam gre tvoja pot?

Odkar smo Jugoslovani zapustili Celovec, se je začel zanj križev pot in trpljenje je bilo v njegov kelih tako, da je zdaj poln do roba. Vlaki, ki so prej vozili dan na dan naš živež v mesto, so naenkrat izostali. Razne zaloge, ki so si jih trgovci in zasebniki nakopičili z jugoslovanskim blagom, so ginile in kopnele kakor pomladanski sneg. Jedilne shrambe so postale prazne, na trgu ni razen zelja in kisle repe ničesar dobiti. Rožna in Podjunska dolina se jim je z mejo zaprla, magistrat pa še tisto malo, kar ljudem na papirju obljubuje, ne more izdajati, ker mora poleg svojih ljudi živiti še druge pritepenice. To so v prvi vrsti

takozvani begunci, tisti lenuhi, ki so pri nas kaj zagrešili in jim zdaj njihova kosmata vest ne pusti, da bi se vrnili. Celovčani jim pravijo „luft-inženirji“ in še druge grde priimke jim dajejo, ker so teh malopridnežev in malovdarjev že strašno siti.

Najhujša nadloga pa so Lah, ki so jih Lemiš, Šumi, Lackner in drugi taki tiči sami poklicali, pa se jih zdaj ne morejo iznebiti. Jugoslovani so pošiljali blago noter, Lah ga izvažajo vun. Ker je najmanjši laški denar lira in si jo pustijo Lah plačati z 12 do 22 kronami, zato kupujejo Lah prav zaprav za slepo ceno. In res spravljajo kar cele vagonne in polne avtomobile raznega blaga, kar ga je v tem nesrečnem mestu še dobiti, čez mejo v beraško Italijo. Zato razumemo, da je prebivalstvo Lahov že sito in jih imenuje samo „kacmaherje“ in „polentárje“. Dobro se še spominjamo, kako so Celovčani svojčas kleče plazili in se ponižali pred laškim vojaštvom. Vi seveda mislite, da opravljajo Lah varnostno službo iz same ljubezni in zastonj. Toda „zastonj“ je že davno umrl in Lah ga je pokopal, svojo ljubezen pa si da bogato plačati: za vsakega laškega vojaka mora nemška Koroška plačevati na dan — čujte, ljudje božji — 300 K, toliko si računa za plačo, hrano in preskrbo. Častniki pa dobivajo 24–28 tisoč kron na mesec. Te številke nam je povedal Nemec, ki ima opraviti na celovškem magistratu. Lastnih učiteljev ne morejo plačevati, tako da morajo ti štrajkati, za tujce pa si izposojujejo tako velike svote. Kajti jasno je, da gre to vse na puf. Lemiš, Lemiš, gorje ti, kadar se ljudstvo zbudi!

Kakšna je varnost v mestu, se vidi najbolj iz tega, da se je prebivalstvo razdelilo v belo in rdečo gardo, ki sta se druga proti drugi oborožili, in da so morali na ukaz antante boljševiške folksverovce pognati iz mesta. Največ upanja so stavili celovški nacelniki na antantno misijo, ki jo imajo v mestu in katero bi radi farbali. Mislili so, ta bo Jugoslovane vgnala v kozji rog, toda kmalu so se prepričali, da ni to njena volja, pa tudi ne namen. In zdaj že bridko tožijo, da antanta k vsemu početju Jugoslovancev pravi samo: ja in amen.

(Dalje prihodnjič.)

Širite povsod „Korošca“!

## Ovce in koštruni.

Možje, vi ste čudni, prav zares. Imeli bi radi v naši Jugoslaviji same angele. Kdor Vam ni po volji, pa kličete paragrafe in še bogve kaj na pomoč. In vendar, kogar je rodila naša slovenska zemlja, ta naj živi med nami, če pa jo je zapustil, naj se vrne, ko bi imel še toliko grehov na sebi, saj se je vrnil tudi izgubljeni sin. Spoprijazniti se moramo z mislijo, da živijo med nami tudi taki. Brez plevla ni zrnja, ni rože brez trnja, tako je tudi v človeški družbi. Verjamemo, da je težko, včasih celo umetnost, kako naj postopamo s takimi nepridipravi. Pa tudi te umetnosti se bo treba naučiti. Enemu odbiješ njegov rog, drugemu zakriviš njegov trn, tako da ne bo mogel zbadati, tretjega spraviš zlepa na pravo pot, četrtega primeš ostro in šele vsakega petega izročiš roki pravice ali ga na kak drug način napraviš neškodljivega. Ne recite, da so to sami levi razbojniki! Kjer je levo, mora biti tudi desno, samo da ne vidite, ker ne iščete. Ne kuhajte jeze in ne dvomite že vnaprej nad možnostjo in resničnostjo izpreobrnitve. Naj pridejo vsi, kar jih je enega gospodarja, v naš hlev in pomislite, da že narava tako hoče, da so poleg ovc tudi koštruni. Šele v dolini Jozafat, tako pravi sv. pismo, bo Bog ločil med ovci in koštruni.

## Gospodarske novice.

### Ceste in mostovi.

Brod pri Dravljah pod Št. Iljem (občina Loga vas) je bil izročen prometu dne 15. dec. 1919.

Brod pri Podgradu (za vozove) je ravnatoko že v rabi, popravljajo pa se še ceste in rampe po obeh straneh.

Brod na deželni cesti Pliberk-Ruda se popravlja in bo te dni končan.

Železniški most pri Svetni vasi je izročen prometu od 10. dec. 1919. Ta teden se konča poprava mostu na državni cesti istotam.

Cesta St. Ilj—Skofiče je napredovala že tako daleč, da skupno z brodom pri Dravljah omogočuje zvezo občin Loga vas in Skofiče s postajo v Podrožčici.

Zgradba ceste iz Žrelca proti Vetrinju se nadaljuje in bo tekom zime ta zveza gotovo končana.

Dravski most pri Velikovcu je bil odprt dne 15. febr. 1920.

### Sejte lan in konoplje!

Laneni izdelki strahovito naraščajo v cenah, a se je bati, da bo sirovin sploh zmanjkalo. Predilnice kupujejo blago po vsaki ceni. Zato pa je tudi platneno blago vedno dražje.

### Domače tovarne dobe od vlade bombaž.

Ker tako zelo primanjkuje blaga za obleke, bo vlada domačim fabrikam za sukno (štof) preskrbela bombaža, da bodo mogle izdelovati dovolj sukna za domače potrebe.

## Niti pojde v Beograd.

Italijanski ministrski predsednik Nitti misli iti v Beograd, da bi se domenil o trgovski pogodbi med Italijo in Jugoslavijo.

## Dopisi.

**Št. Peter na Vašinjah.** Dobili smo slučajno pismo skesanega grešnika — Antona Muhar — ki je meseca maja lanskega leta igral med folksverovci „hauptrola“. Odlikoval se je v tatvini in je kmalu nanosil v svoj brlog cele kupe suhega mesa in drugih takih dobrih stvari, ki jih je od naših ljudi izsilil z revolverjem. Muchar piše med drugim dobesedno tako: „Lizi, was ist den, werden wir nicht bald nach Hause dürfen? schau mein liebs Schwesterl, 14 Tage Urlaub und kan ich sie hier verbringen darfst nicht einmal nach Hause wie traurig ist das, kanst mirs sicher glauben, und muste ich selber mein vorkommen finden, ich selber mein Kost suchen und auch kochen selber. Lizi, wie steht es bei Euch mit den Lebensmitteln? ich denke besser wie bei uns, Lizi, sage mir einmal die Wahrheit werde ich wohl einmal nach Hause dürfen oder nicht? ich möchte dir etwas ersuchen Lizi vileicht geht es kanst du meinen Wunscht ausführen. Lizi, schau das du vier mich di Einreisebewilligung bekommst und schücke sie mir dan kan ich unschirt über die Grenze und das wäre ja meine größte freude, ich bin nimmer bei der Volkswähr, ich bin heute da und Morgen gott weis wo ich bin verlasen wie der Stein auf der Strase, so bitte ich um eine baldige Nachricht“. Potem pa nadaljuje slovensko: „Še nekaj ljuba Lizka, sama veš kako bi bilo naj bolši, jaz si mislim nič drugega kakor samo Domov in zopet Domov, zato vas vse skupaj iz Srca lepo prosim, morebiti da boste dobili zame to dovoljenje da bi smel jaz domu ko že tako težko čakam na te čas da bi se zopet mogel vrniti v našo ljubo Domovino tja ker stanuje naši Ljubi Oče Mati in Brat tudi Sestre, kjer tam je ljubezen in usmiljine. Zato Dragi moji vsi skupaj, strah in groza za Otroke ko se morajo potikati med Ptujimi Ljudmi kjer dosti žalujejo po svojih Dragih pa vendar nam ni mogoče da bi se mogli vrniti Domov kjer nas tukaj ne morejo pomagati, odrešiti nas, ali hočejo nas morejo samo Doma, Zato Vas lepo prosim in vse skupaj v Duhu poljubi Vaš oddaljeni Sinček Anton.

Tomažem, ki bi ne verjeli, leži to pismo v našem uredništvu na razpolago. Sestri Liziki pa svetujemo, naj prosi pri Koroškem obmejnem poveljstvu za propustnico. Dobila jo bo, in če brat nima bolj kosmatih grehov, kakor mu jih očitajo Šentpeterjani, se mu ne bo ničesar hudega zgodilo.

**Guštanj.** Naši folksverovci so pisali iz Avstrije, da pridejo za Božič v Guštanj prelivat kri. Malo so se zamudili, prišli so šele za pust. Za božične praznike so poslali še le kvartirmoharja (Travarja). No, kri je pa res tekla, ker so klali skoraj pri vsaki bajti — prašiča. Če se je hotel kvartirmohar poflisati, je je že lahko nastregel toliko, da sta po-

tem koh in kuharca (Poderžan in Brundula), ki sta prišla za njim, lahko pripravila krvavo pojedino za onih dvajset folksverovcev, ki jih je sedaj lakota prignala domu. Drugič pa telegrafirajte, če boste imeli zamudo, da vas ne bomo zastoj čakali.

**Grebinjski kloster.** Kolikokrat je dobra mati Jugoslavija klicala Nemcem in nemčurjem, ki jo vedno le zmerjajo, zraven pa uživajo njene dobrote: „Pojdite vendar v Avstrijo in pustite naše ljudi v miru!“ Toda ves trud je bil zastoj. Zdi se nam, da bo Jugoslavija sedaj napela drugačne strune. Radi znane roparskega napada na klosterskega župnika so bili v Mariboru trije tički iz Grebinja obsojeni, in sicer dva na eno leto, komandant roparske bande pa na poldrugo leto težke ječe. Namesto da bi jedli mariborski ričet, so sfrčali nazaj v Avstrijo. Tako je Avstrija za tri roparje bogatejša, Jugoslavija se je pa oddahnila.

Pred kratkim časom se je drugima dvema tičkoma iz Vober zmešala pamet in zavrela kri. Mudila sta se pri svojih kolegih v Avstriji, pa jima ni bilo več po volji tam. Pustila sta nebesa in prišla sta v pekel. Pameten človek vendar ne pojde prostovoljno iz paradiža v pekel, to je jasno! No, ta tička sta imela smolo, da so ju naši prijeli. V Velikovcu so ju preiskali zdravniki. Na podlagi te preiskave sta bila, da se jima kri pomiri, več dni zaprta v foglažu pri ričetu. Potem so ju pa naši vojaki obdarovali s potnino (Reisegeld) in v častnem spremstvu sta se vrnila v nebeški raj. Pa naj še kdo reče, da Jugoslavija ne ljubi svojih sovražnikov!

**Pliberk.** Okrajno glavarstvo v Velikovcu je obvestilo orožniško postajo v Pliberku, da hodijo nemški agitatorji čez Gručo in Lipico, kjer so dogovorjeni s prevoznikom, v Pliberk. Odposlana patrulja, podstražmojster Rudolf Puhar in poskusni orožnik Pečnik Alojz, sta dne 11. febr. ob 21. uri 15 minut srečala blizu Lipice na cesti 5 ali 6 oseb, med njimi tudi neko žensko, ki so prihajale iz Lipice. Vsi so nosili nahrbtnike. Ker sta orožnika bila mnenja, da so to dotični nemški agitatorji, sta jih zadržala. Ti so se izdajali sprva za rudarje, ki gredo v Črno. A takoj so se začeli sumljivo gibati in stopati nazaj. Tik pred njimi stoječi podstražmojster Puhar in na levi strani stoječi poskusni orožnik Pečnik sta vzela puške na „gotov“. Puhar je zaklical: „V imenu postave, vdaite se!“ V tem trenutku je sprožil največji med njimi večkrat s samokresom in je zadel orožnika Pečnika v trebuh in desno roko pod komolecem ter ga težko ranil. Podstražmojster Puhar je takoj začel streljati, a ker je bilo zelo temno, ni mogel več razločevati bežečih postav. Izgubili so se v smeri, odkoder so prišli. Podstražmojster Puhar je spravi nato ranjenega tovariša v Vogrče in poklical vojaškega zdravnika Dr. Ipavca iz Pliberka. Ta je konstatiral, da so rane smrtno nevarne. Pečnika so prepeljali v bolnišnico v Slovenji Gradec, kjer je umrl dne 15. febr. na poškodbah.

Zločinci so že znani. Vsi so člani pliberške „Heimwehrkompanije“ v Št. Andražu, in sicer: Ignac in Jožef Rader,

Jožef Wernik, Kurat, Klade, Filip Pepel in Štefan Majer. Ženska je neka Julija Fischer, katere mati stanuje v Velikovcu. Brodnik Janez Pasterk, ki jih je prepelel čez Dravo, je že pod ključem, pa tudi vsi drugi zločinci bodo kmalu na varnem.

**Djekše.** Mislili smo že, da je mrzli dješki veter zakrknil srca vsem dječkim fantom in dekletom. Pa smo se zmotili. Vzdrnil jih je pustni čas. Zavedna slovenska Brežnikova družina je praznovala dne 10. t. m. dvojno poroko. Nace Lobnik je peljal pred oltar Treziko Jamnik, njegova sestra Trudka pa je vzela Petra Kasl. Obema parčkoma naše čestitke!

**Bela.** Najlepša nemška pesem mora biti ona: „Mir sama Kärntnerknaben“, ki jo kaj radi prepevajo nemškutarski zapeljanci. Pravzaprav je pesem zelo nedolžna, pa mi že vemo, kam pes taco moli. Oj pubci, z Nemško Avstrijo ne bo nič! Vse zastonj, cajti so hin! Le pogledajte svoja imena: Lesnik, Miklav i. t. d. ta vam povedo vse. Ja, mai liaba puebe, le lepo gmah, pa zmisli se, da ste naše gore ljudje, pa lepo po slovenje govorite in pojte. Saj smo tudi mi fejest kerlci . . .

**Žel. Kapla.** Na Obirskem je treba iskati Nemca opoldne z lučjo, vendar ga ne najdeš. Vsi so odkriti Slovenci. Garjeva ovca pa se najde povsod. Peter Verhovnik je tak revež, da je zatajil svoj materini jezik. Pomešal se je med folksverovce. Pred nekaj meseci je pisal, da pridejo kmalu v našo dolino, da nas rešijo jugoslovanske more. Pa božji mlini meljejo počasi, pa „gvišno“. Našega Petra je vzela slana. Ker se je v Nemški Avstriji dobro obnašal, so ga kar zaprli. Ubogi Peter, in ti si hotel biti steber nemštva. Kako je svet nehvaležen, kaj ne? Da, da, Judežev lškarjotov še v Avstriji ne marajo. V Celovcu so zaprli tudi urarja Komatiča, ki ima tukaj obilno družino. Ubogi zapeljanci! Menda so deli v meh tudi češkega izdajalca Wotipko. Nam se smilijo le njihove rodbine, drugače „gut weg“!

**Kneža.** Glabonjatova, p. d. Likebova hiša v Kneži je pač daleč na okoli znana in štimana. Nesreča ji tudi ni prizanesla. Že leta 1909 je ubil neki pijanec gospodarja. Sedaj pa je umrl Likebov sin Andrej, priden, tih in marljiv fant. Bil je vojak — trpin v svetovni vojni, dalje časa je prestal v ruskem ujetništvu. Bolan je prišel domu, kjer je podlegel svoji bolezni. Naj mu bo lahka domača zemlja! Materi in bratu pa naše iskreno sožalje! Smrt vzame zmiraj najboljše. Držal se je kakor hrast na naši slovenski strani. Tiho, brez hrupa je podrl marsikateri nemčurski tempelj in držal po koncu mater, brata in nas tovariše za našo ljubljeno domovino.

**Št. Rupert pri Velikovcu.** Članice Marijine družbe so 15. t. m. priredile veselico, na katero so po enoglasni sodbi mnogoštevilnih udeležencev lahko ponosne. Dekleta so igrale „Svojeglavno Minko“, ki je posebno v trejem prizoru z našim ljubim koroškim narečjem jako ugajala. Občudovali smo dober spomin in lepi glasek Narobe sveta, smejali se veliki učenosti in majhnim nožicam profesorja Vsezna, hudovali smo se z bradatim fotografom nad nerodnim kme-

tom in z radostjo poslušali večno lepe Narodne pesmi. — Odkrito priznanje šolskim sestram za lepo in poučno prireditve.

**Libuče.** Tukajšnje šolsko vodstvo se Zvezi ženskih društev na Koroškem v Velikovcu v imenu z obleko in s sandali obdarovanih otrok tem potom pristrčno zahvaljuje. Obleka je iz dobrega blaga in zelo lično izdelana.

S tako lepimi darovi obdarovani otroci so obljubili, da hočejo vedno ostati dobri in zavedni Jugoslovani.

**Št. Martin pri Trušnjah.** Dragi „Korošec“! Veliko naročnikov imaš pri nas, vendar pa še nisi poročal ničesar od nas Smarčanov. Gotovo si radoveden, kako nam gre? Prav dobro! Veš, vsi smo zadovoljni, le par naših sosedov ne. No, če si kdo brezplačno lepo uredi stanovanje, če si postavi nobel postelje in mize v hišo, pa je potem naenkrat vsega konec, ga pač tudi lahko jezi.

Mi Smarčani smo bili nekdanj zelo dobro zapisani v folksverovskih spominških bukvah. Tam stoji črno na belem, da smo vsi črni, da držimo s „Čuš“, da zato cela vas ni kaj prida. In zato so si še folksverovci hoteli malo bolj natančno ogledati našo vas. Tri mesece so nas študirali. Ko so pa začele biti „muhe“ prehude, so vzeli za poskušnjo s seboj ves naš špeh, meso, kruh in denar. Naši nezadovoljni sosedi rešujejo sedaj pri Reberniku važno „koroško vprašanje“ in prav milo gledajo, kdaj pridejo zanje zopet zlati časi, da si bodo zopet lahko brezplačno uredili stanovanja. Rebernik, kam pa je šla lani o Veliki noči tvoja žena po cukr in tobak? K „Čušom“! Zakaj ti ga pa niso Nemci dali? Eh, šment, tedaj je bila tvoja ženka v Velikovcu Slovenka, doma je pa pridno obirala Slovence in pila — sladki „čušovski“ kofe.

Kdaj pa Zepej pride? Vi gotovo veste! Že devet mescev hodi domu, pa ga še ni videti. Od Mostiča do St. Stefana mora biti pa res daleč! Rebernik, kadar pojdeš zopet na glavarstvo po cukra, pa to tudi povej, da bi najrajši utopil vse Slovence v žlici vode, in tudi to, kako si vesel prepustil folksverovcem okno za mašincino, da bi več Slovencev pobili. Okrajno glavarstvo ti bo dalo potem še več „cukra“.

**Pozdravi.** Podpisani gojenci artilerijske podčastniške šole v Kragujevacu (Srbija) pošiljajo koroškim Slovincem in Slovenkam srčne pozdrave.

Berto Grašer, Sinča vas, Herman Matko, Ljubljana, Novak Andrej, Brezovica, Metod Dobovišek, Radvljica, Franjo Anzeljc, Kranj, Janko Bitenc, Kranj, Zvonimir Grilec, Lesce, Matija Nastran, Skofja Loka, Anton Klaučičar, Ljubljana, Franc Obrar, Bukovci pri Ptuj, Ivan Korošec, Vitanje, Franc Pavličič, Ljubljana, Franc Strukelj, St. Rupert, Mihael Sajer, Brezovica, Rudi Weiß, Črnomelj, Josip Glavina, Trst, Simčič Vekoslav, Postojna, Ivan Prelog, Celje, Rado Mlakar, Maribor, Stane Jankar, Ljubljana, Valter Šark, Ljubljana, Joško Cesar, Ljubljana.

## Dnevne novice.

Dobro! vas. Darovi za koroške dijake (2. izkaz) G. notar Zevnik v Dobri vasi, žup-

nik kaplan po 20 K, župnik Tojnko 14 K, župnik 6-60 K, Marijina družba in župnik Meško v Tinjah 60 K, kancelist Marčič Julij v Pliberku 40 K, Marijina družba v Globasnici 60 K, gerent Krašna 50 K, Valentin Pratekar v Večni vasi 110 K, Janez Jekl v Podjuni 20 K, Zadružna zveza (II.) 1000 K, odsek za prehrano 1000 K, občina Št. Danijel pri Pliberku 100 K, Mohorjani v Solčavi 50 K, v Žitari vasi 62 K, prošt. I. Wieser, Podkrnosom 30 K, ekspozit Hutter Al. 100 K, krajevni odbor Nar. sveta v Dobri vasi 1000 K, župnik Poljanec 120 K, 3. red. sv. Frančiška v Kapli ob Dravi 9-50 K, dekan Mihal 50 K, cerkvena zbirka dne 8. dec. 1919 (po župnih uradih) 3871-25 K. Bog plačaj!

## Na Dunaju 56 tisoč delavcev brez dela.

Na Dunaju je sedaj 56 tisoč delavcev brez dela. Da ne pomrjejo od lakote, dobivajo podporo od države, ali z drugimi besedami: rediti jih mora nemško avstrijski kmet.

## Politične novice.

### Amerika prav odločno zagovarja naše pravice.

Francozi in Angleži bi radi, da bi se jadransko vprašanje rešilo tako, da bi se ne zamerili ne Jugoslaviji ne Italiji. Zato so nam poslali snani ultimatum. Ves svet je menda mislil, da bomo padli na kolena; nihče ni pričakoval, da bomo tako predrzni, da bi se uprli antanti. V Rimu, Parizu in Londonu so kar zijali, ko so izvedeli, da smo ultimatum odklonili. Medtem pa, ko so se v Londonu italijanski, francoski in angleški politiki posvetovali, kaj naj bi storili, je posegla vmes Amerika. Wilson je namreč telegrafiral v Pariz, da se mora jadransko vprašanje za nas pravično rešiti. Če bi se to ne zgodilo, zapuste amerikanski zastopniki Pariz. Brez Amerike pa ne more antanta nič storiti. Amerika ima takorekoč nož v rokah: če odstopi so vsi uspehi, mirovne konference uničeni.

### Nova vlada.

Ker se Vesniču ni posrečilo, da bi sestavil vlado, v kateri bi bile zastopane vse večje politične stranke, je regent Aleksander naročil Protiču, naj on poskusi sestaviti novo ministristvo.

### Tudi Rusija za naše pravice.

Ruska vlada je poslala italijanski vladi pismo, v katerem opominja Lahe, naj pravično rešijo jadransko vprašanje, ako hočejo živeti v miru in prijateljstvu z Rusi.

## Iz ženske organizacije.

### Zveza ženskih društev na Koroškem uprizori

v soboto, 21. t. m. ob 8. uri zvečer in v nedeljo, 22. t. m. ob 3. uri popoldne v telovadnici meščanske šole v Velikovcu šaljivo igro

## „Teta“.

Vstopnina: 1.—3. vrste 8 K, 3.—6. vrste 6 K, 6.—10. vrste 4 K, stojišča 2 K. Za članice ženskih društev polovične cene.

Želeti je, da se v nedeljo članice bližnjih ženskih društev udeležijo predstave polnoštevno, bolj oddaljena društva pa naj bi poslala k predstavi vsaj po eno zastopnico.

## Za kratek čas.

Mati svoji hčeri: Kaj, omožiti se hočeš? Saj niti kuhati ne znaš! Hči: Mama, saj mi tega ni treba. Moj mož bo vendar v Celovcu. Kaj bi pa tam kuhala, ko se še na karte nič ne dobi!

\*

Tolažba. Gospod tolaži mlado vdovo: Obrišite si solze, gospa! Pomislite, da so drugi ljudje tudi nesrečni! Vam je prejšnji teden umrl Vaš dobri mož, jaz sem pa včeraj izgubil dve kroni. Midva imava pač smolo!

\*

Zaradi varnosti: „Na desno uho Vaša žena že dobro sliši, sedaj pride levo na vrsto, to je še gluho.“ Mož: „Naj ie pri tem ostane, gospod doktor, je ravno prav. Če ji odprete še levo uho, bo šlo zopet pri enem noter, pri drugem vun, če ji bodem kaj rekel, tako pa mora v glavi ostati.“ —

Nobena nevarnost. Gost v zakotni gostilni, ko mu hlapec juho prinese: „Toda Janez, Vi palec v juho pomakate!“ Janez: „Nič ne de, saj ni vroča.“

Koroški prostovoljci iz Mežiške doline in Malgajevi vojaki! Pod-

pisani Vas poživlja, da se v lastnem interesu organizirate v društvu koroških prostovoljcev v Ljubljani, pododsek v Guštanju. Društvo se v najkrajšem času priklupi društvu jugoslovanskih prostovoljcev, ki ima 60.000 članov. Organizirani bodo imeli prednost, da čim prej dobijo ono podporo dobrovoljcev, ki jim jo je država že pripoznala. Zglasite se vsi osebno ali pismeno pri podpisnem ter navedite sledeče: Ime in krstno ime, rojstni datum, rojstni kraj, stalno bivališče, civilni poklic, čin pri vojaki, dobo službovanja v armadi SHS, polk in četo ter ime poveljnika, v slučaju sprememb čete, poveljnikov, omenite tudi to, bil v bitkah: dan in kraj bitke.

Rajko Kotnik, uradnik jeklarne na Ravneh, pošta Guštanj.

### Naznanilo.

Juri Gözelt, zastopnik Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani, naznanja cenj. prebivalstvu cele okolice, da se je preselil iz Djekš v Velikovec, kjer daje rade

volje brezplačna pojasnila glede zavarovanja zoper požar, vlome, nezgode, za doživetje, starostno zavarovanje, otroško zavarovanje, zavarovanje proti toči na polju. Ima tudi dovoljenje sklepati zavarovanja in pozavarovanja.

Istočasno zastopa pošteno in popolnoma zanesljivo tordko poljskih in gospodarskih strojev vsake vrste in posnemačnikov za mleko, katere jemlje tudi v popravo po najnižji ceni.

Posluje vsako sredo doma v Velikovcu. Rad ustreza tudi vsakemu pismenemu naročilu.

Juri Gözelt, Velikovec, Zg. poštna ulica št. 1, I. nadstropje.

## Dražbeni oklic.

Vsled sklepa z dne 27./10. 1919 opravilna številka E 65/19/1 se proda dne

24. februarja 1920

dopoldne ob 10. uri v Velikovcu, Grebinjsko predmestje št. 9 na javni dražbi

sobna oprava.

Reči se smejo ogledati dne 24. februarja 1920 v času med 9—10 uro dopoldne v Velikovcu, Grebinjsko predmestje, št. 9.

Okrajno sodišče v Velikovcu, odd. I. dne 13. februarja 1920.

# Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vs-kovrsne kredite pod naj-ugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

Koroški oče in koroška mati, sta že naročila svojim otrokom priljubljeni mladinski list „Mlado Jugoslavijo“?

Prodajo in nakup posestev posreduje odvetniška pisarna v Velikovcu. Fran Kandare.

## Živinozdravniški instrumenti

se prodajo. Naslov pove upravništvo „Korošca“.

## Mlinski sita (pajtlji).

Žimnata kakor tudi prvovrstna svilnata mlinska sita (pajtlji) iz Švice za moko vseh vrst se dobe v trgovini

Avgust Čadež, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 35, nasproti „Stare Tišlerjeve gostilne“.

Anton Lečnik, urar in zlatar priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

### Zobozdravnik

M. U. Dr. Janežič Iv.

se je nastanil na Bledu.

Ordinira od 9—12 in od 15—17.

### Iščem

mizarskega pomočnika.

Peter FleiB, mizarski mojster, Pliberk.

### Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomankanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20-50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaj. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, macesnov, bukov)  
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)  
Okrogel les (smreka, jelka, bor, macesen)  
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)  
Drva (trda in mehka)  
Stoječi les v gozdu  
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.